26/11/2025

Ο Μητροπολίτης Λαοδικείας Θεοδώρητος στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Την Τρίτη 25 Νοεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος (εκπρόσωπος εν Αθήναις της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου) επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά στη Βέροια και χοροστάτησε στον μεθέορτο Εσπερινό της Αγίας Αικατερίνης και στη συνέχεια στον Παρακλητικό κανόνα του Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως του Ιατρού και Θαυματουργού.

Κατά τη διάρκεια των ιερών ακολουθιών τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα ιερών Λειψάνων της Αγίας Αικατερίνης που θησαυρίζονται στο Νησί Ημαθίας.

Τον θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος:

Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς ἀκούσαμε τή γνωστή παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου, μέ τήν ὁποία ὁ Χριστός ἤθελε νά διδάξει τούς ἀκροατές του ὅτι ἡ μέριμνα γιά τά ὑλικά ἀγαθά δέν μᾶς ὠφελεῖ, διότι, ἐνῶ νομίζουμε ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό ἐξασφαλίζουμε τή ζωή καί τό μέλλον μας, ξεχνοῦμε ὅτι αὐτό γιά τό ὁποῖο θά ἔπρεπε νά μεριμνοῦμε εἶναι ἡ ψυχή μας, καί ὅτι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας δέν βρίσκεται στά δικά μας χέρια ἀλλά στά χέρια τοῦ Θεοῦ πού δέν γνωρίζουμε πότε θά μᾶς καλέσει κοντά του. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός ὁλοκλήρωσε τήν παραβολή μέ τή φράση «Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καί μή εἰς Θεόν πλουτῶν».

Ἄς ἀκούσουμε ὅμως πῶς ἑρμηνεύει τόν λόγο αὐτό τοῦ Κυρίου μας σέ μία ὁμιλία του ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἰατρός καί θαυματουργός, τοῦ ὁποίου ψάλαμε καί ἀπόψε τήν Παράκληση καί προσκυνήσαμε τό σεπτό καί θαυματουργό λείψανο μαζί μέ τό ἱερό καί χαριτόβρυτο λείψανο τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου, τῆς ὁποίας τή μνήμη ἑορτάσαμε σήμερα καί μέ τήν εὐκαιρία αὐτή μεταφέραμε στόν ναό μας τό ἀπότμημα τοῦ ἱεροῦ λειψάνου της, πού φυλάσσεται στόν ἱερό ναό τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, στό Νησί, γιά νά λάβουμε καί τή χάρη τῆς μεγάλης αὐτῆς

Ἁγίας.

Πλουτίζουν, λοιπόν, ὡς πρός τόν Θεό, λέγει ὁ Ἅγιός μας, αὐτοί πού μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνονται ἀπό τήν ὑπερηφάνειά τους, παύουν νά ἔχουν μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό τους καί τόν νά ἐξυμνοῦν. Ἐπίσης πλουτίζουν ὡς πρός τόν Θεό αὐτοί πού χύνουν πολλά δάκρυα. Ὄχι τά δάκρυα τῆς κακίας καί τῆς ζήλειας, ἀλλά τά δάκρυα τῆς συντριβῆς καί τῆς μετανοίας γιά τήν ἀναξιότητά τους.

Πλουτίζουν ὡς πρός τόν Θεό, συνεχίζει, αὐτοί οἱ ὁποῖοι κλαῖνε γιά τήν ἀσέβεια πού βλέπουν γύρω τους, τήν ἀδικία, τή βία καί τούς πολέμους μεταξύ τῶν λαῶν. Κλαῖνε, γιατί μέ ὅλη τήν καρδιά τους πεινοῦν καί διψοῦν τήν ἀλήθεια.

Πλουτίζουν ὡς πρός τόν Θεό, ἀκόμη, αὐτοί πού δέν μποροῦν νά βλέπουν χωρίς δάκρυα τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Χριστοῦ μας. Δέν μποροῦν νά εἶναι ἥσυχοι, ὅταν βλέπουν γύρω τους δυστυχισμένους καί περιφρονημένους, πεινασμένους καί φτωχούς. Τούς βοηθοῦν ἀδιαλείπτως μέ τήν περιουσία τους καί μέ τά ἔργα τῆς ἀγάπης.

Πλουτίζουν ὡς πρός τόν Θεό, αὐτοί πού συνεχῶς καθαρίζουν τήν καρδιά τους, διότι εἶπε ὁ Κύριος «ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται».

Πλουτίζουν ὡς πρός τόν Θεό, αὐτοί πού ὑποφέρουν διωγμούς, κατατρεγμούς, χλευασμούς καί ἐμπαιγμούς γιά τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καί ὅλα αὐτά τά ὑποφέρουν ἀγόγγυστα.

Ὅλοι αὐτοί οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι πού τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ γίνονται πλούσιοι ὡς πρός τόν Θεό. Σέ ὅλους αὐτούς τούς μακαρίους ἀνθρώπους πού μαζεύουν διαρκῶς τόν πνευματικό πλοῦτο ὑποσχέθηκε ὁ Θεός τά οὐράνια ἀγαθά. Αὐτοί κατάλαβαν καλά καί πάντα θυμοῦνται καί ἕναν ἄλλο λόγο τοῦ Χριστοῦ: «οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καί μαμωνᾷ». Μακάριοι αὐτοί πού εἶναι μαζί μέ τόν Θεό, πού ἐργάζονται γιά τόν Θεό καί ὄχι γιά τόν μαμωνά.

Συναφής μέ τόν λόγο αὐτό τοῦ Χριστοῦ, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, εἶναι καί ἕνας ἀκόμη λόγος τοῦ Κυρίου μας. Ποιός εἶναι αὐτός; Εἶναι ὁ λόγος: «ὁ μήν ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι, καί ὁ μή συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει».

Ἄς σκεφτοῦμε καλύτερα, μᾶς παρακινεῖ ὁ Ἅγιός μας, ποιό εἶναι τό βαθύτερο νόημα τοῦ θείου αὐτοῦ λόγου.

Ποιός εἶναι αὐτός πού δέν εἶναι μέ τόν Χριστό; Δέν εἶναι μέ τόν Χριστό, αὐτοί πού δέν θέλουν νά τόν γνωρίζουν.

Ποιός εἶναι αὐτός πού συνάγει μέ τόν Χριστό καί τί καί πῶς πρέπει νά μαζεύουμε καί ἐμεῖς; ἐρωτᾶ ὁ ἅγιος Λουκᾶς καί ἀπαντᾶ.

Μέ τό θεῖο κήρυγμά του, μέ τά μεγάλα θαύματά του καί πιό πολύ μέ τόν φοβερό του θάνατο ἐπάνω στόν Σταυρό, ὁ Χριστός μαζεύει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τούς ὁποίους σώζει ἀπό πνιγμό στό πέλαγος τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ αἰωνίου θανάτου. Μαζεύει, λοιπόν, ὁ Χριστός τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων γιά τούς ὁποίους κατέβηκε στή γῆ καί ὁλοκλήρωσε τό ἔργο του στόν Σταυρό τοῦ Γολγοθᾶ. Μαζεύει τίς καρδιές ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων πού θά τούς ἀποκαλέσει φίλους καί ἀδελφούς του καί θά τούς δώσει τήν αἰώνια χαρά τῆς κοινωνίας μέ Αὐτόν τόν ἴδιο, μέ τόν ἄναρχο Πατέρα του καί τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Καί ἀπό μᾶς, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, πού πιστέψαμε σ᾽Αὐτόν καί τόν ἀγαπήσαμε, ζητᾶ νά μαζεύουμε μαζί του, νά πάρουμε μέρος σ᾽ αὐτό τό μεγάλο ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Σκέφτεστε, ποιοί εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἄθλιοι γιά νά κάνουμε ἕνα τέτοιο μεγάλο ἔργο; Στό μεγάλο αὐτό ἔργο τοῦ Χριστοῦ πρῶτα ἀπ᾽ ὅλα συμμετέχουν οἱ ποιμένες τοῦ μικροῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἱερεῖς καί οἱ ἀρχιερεῖς. Μέ τό κήρυγμά τους, τίς ἀκολουθίες καί τά μυστήρια πού τελοῦν, μαζεύουν τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, δέν τίς σκορπίζουν. Καί σέ αὐτό τό ἔργο ὀφείλουμε νά συμβάλλουμε ὅλοι, φροντίζοντας ὅμως πρωτίστως νά εἶναι ἡ δική μας ψυχή, ὁ δικός μας νοῦς κοντά στόν Χριστό καί ὄχι μακριά του, σέ ἄλλα πράγματα καί σέ ἄλλα ἐνδιαφέροντα, ἔτσι ὥστε νά συνάγουμε καί νά πλουτίζουμε καί ἐμεῖς πνευματικούς θησαυρούς, πού παραμένουν καί θά μᾶς συνοδεύσουν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅταν Ἐκεῖνος μᾶς καλέσει, καί θά μᾶς χαρίσουν τή σωτηρία, ὅπως ἔκανε καί ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνη, ἀλλά καί ὁ ἅγιος Στυλιανός, τοῦ ὁποίου τιμᾶ τή μνήμη ἀπόψε καί αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλά καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς, πού ἀπολαμβάνουν τώρα τά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἄς ἔχουμε τήν εὐλογία τους καί ἄς ἀγωνιζόμεθα καί ἐμεῖς, ὅπως ἀγωνίσθηκαν καί οἱ Ἅγιοί μας.

